

FŐCÍM

35 mm-es filmre forgattuk
úgynevezett pixillációs technikával

(nyilván nem érted mi közöd neked mindehhez
pedig) jól emlékszel az írógépes snittre
és a kamera objektívjének képét
is fel tudod idézni magadban

az alagutat a metróban
a lendület kölcsönösségét és dinamizmusát
mikor a távolodó dolgokat úgy rendeztük el
hogy azok ott legyenek
ahol a legmegfelelőbb módon lehetnek

a bűnt s hogy minden bűn olyan
mint egy elektromos hullám
amely továbbterjed az emberi kapcsolatok
közvetítőállomásain keresztül

erről volt szó mielőtt belekezdünk

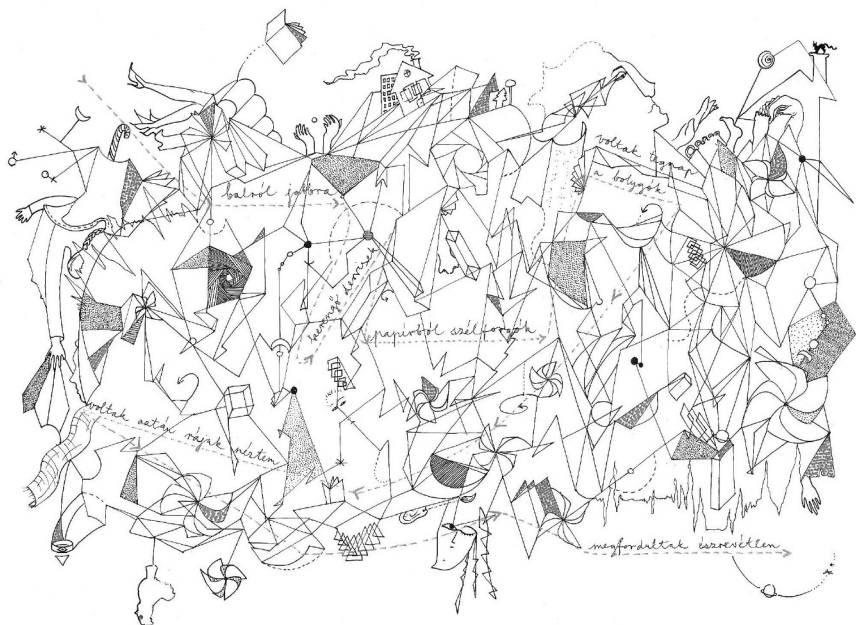
ELMOZDULÁS

Aki a csendből táplálkozik,
annak mindig lesz valamije,
ami kívül esik a bemérhetőn.
Egyik elfoglaltságból a másikba,
összejövételről összejövételre,
s közben tudni, hogy a presztízs
azonos a lényegtelenel.
Többre tartani az üldöztetés és
a vele járó megaláztatás formáit,
mint a mások lenyűgözésével
szerezhető dicsőség vibrálását
az idegek telegráfrótjain.

Ilyesmire gondoltam, amikor azt
mondtam, hogy a belső iránytű
erre mutat, szóval a külvilágról
nagyjából ezek az elképzeléseim.

58 DEKÓDOLÁS

Azzal kezdte, hogy nincsenek áthatolhatatlan akadályok, és kár volna beérnünk az oszcillációs ernyőn megjelenő alfa-részecskék számának sikeres kalkulációjával. A végső állapotokat illetően azonban más a helyzet. Ott tényleg ki kellene küszöbölni a tévedést, amelybe beleestünk, bár az alapvető dolgok talán még így is érvényesek: beburkolva a valószínűség csillogó ködösségébe.

A kötött szövegek egyébként hasznosak.
Ismétlésük közben elfeledkezhetsz önmagadról,

akkor is, ha a mozdulatlanság zárójelbe tesz,
akkor is, ha a Geiger-számláló kileng.

Idővel elkopnak, akár a szövet, de
ideig megmaradnak mint összetartó közép
valahol a valóság és a halántéklebeny között.

A mágneses erőtér ólomköpenyében
megindul a kontrasztanyag, hogy láthatóvá váljék,
aminek mélyére hatolni máshogyan nem lehet.

De láthatók-e ebből a szögből a maradandóan
beléd írt élettörténet nyomai?